

hverken ligeoverfor Fangerne eller ligeoverfor Staten kunde forsvares. Endstjondt disse Fængsler vistnok i det Hele taget ere indrettede paa en hensigtsmæssig Maade og have tilfredsfillet de billige Krav, der kunne stilles til Fængselsbygninger, er det dog naturligt, at der i Tidens Løb maatte indvindes Erfaringer, og at der navnlig ved den Virksomhed, som blev anvendt her i Landet, maatte indvindes Erfaringer af Betydning for vore egne Forhold. Hvert Land har sine eiendommelige Forhold, sin egen Befolkning med forskjelligartet Charakter, og det System, der kan være nyttigt og gavnligt i eet Land, er det ikke altid i et andet. Jeg troer, at man her og andre Steder er kommen til den Erkjendelse, at, stjondt man allerede har gjort betydelige Lempelser i Cellesystemet, saa er dets nuværende Anvendelse dog af den Natur, at der maa stee ikke saa ringe Forandring deri, for at det fuldstændigt kan virke med Held. Jeg troer, at det er fuldkommen rigtigt og tilfredsstillende i den første Tid, Straffefangen sidder i Fængsel; at det, for at de, der skulle arbejde paa hans Forbedring, kunne faae en saa gennemgribende Indflydelse som mulig paa ham, ikke gaaer an i den første Tid at slappe Systemet, men det er en Erfaring, der synes at være gjort, at, naar Cellesystemet anvendes i en længere Arrække, saaledes som her kan være Tilfældet i 3½ Aar, saa virker det lidt efter lidt slappende og afkræftende, og Fangen gaaer stundom ud af Fængslet uden de aandelige og undertiden ogsaa uden de legemlige Kræfter, som det vilde have været muligt at bevare og udvikle hos ham, naar man havde anvendt nogen Modification i hans Behandling; de Vaster, som Fangen er tilbøielig til at forfalde til, vil han vistnok snarere være udsat for, naar han skal tilbringe flere Aar indsluttet alene uden Samvæsen med Andre, og naar han træder ud af Fængslet vil han ofte være ude af Stand til at bevæge sig i de heelt forandrede Forhold, efterat han i saa lang Tid har været overladt til sig selv. Men jeg troer ogsaa, at man netop har havt Die herfor, naar man har gjort Forberedelser til at gaae ind paa, hvad man kalder det Progressive eller Fremskridtsystemet, hvorefter Fangen lidt efter lidt

gaaer over til en Frihedsberøvelse, der er mindre skarp og mindre haard, som sætter ham istand til at vinde visse Goder, som han ikke vil kunne vinde paa det første Trin af Fængselsstraffen, og hvorved han bliver forberedt til det Dieblif, da han skal træde ud i Livet, saaledes at han bliver bedre istand til at bevæge sig under de nye Forhold. Jeg troer, at man i denne Henseende har tænkt sig at dele de ældre Forbrydere af Mandspersoner i 4 Classer, baade i Lugthuset og Forbedringshuset, og ligeledes at oprette 4 Classer for Qvindesfanger, samt at have 3 Afdelinger for unge Fanger. Jeg haaber, at den høitærede Justitsminister, om han end ikke vil gaae ind paa en nærmere Undersøgelse af det irske System, dog vil være betænkt paa i en nær Fremtid meget alvorligt at tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Jeg for mit personlige Vedkommende maa tilstaae, at, saameget jeg end erkjender det irske Systems Fortræffelighed anvendt i Irland, saa har jeg dog en Tvivl med Hensyn til dets Anvendelighed her. Dette er nemlig i eet Punkt forskjelligt fra det System, som man har tænkt sig indført i den modificerede Skikkelse af Fængselsystemet her, idet nemlig Fangen i Irland i den sidste Deel af Straffetiden forlader Fængslet og med Fripas anvendes hos Private, hvorved han ofte paa en fortrinlig Maade bliver forberedt paa den endelige Frihedsnydelse, ved at have arbejdet under Forhold, som han vil komme til at arbejde under i sit senere Liv. Jeg har, siger jeg, Betænknelighed i saa Henseende, thi hos os ere næsten alle de, der komme i Fængslerne, Arbejdere og, forsaavidt de ikke ere gamle, arbejdsdygtige, men i Irland er det meget almindeligt, at de, der komme i Fængslerne, aldeles ikke ere vante til at arbejde, og de dele i saa Henseende Skæbne med en stor Deel af dem, der kaldes den arbejdende Befolkning eller Almuen i Irland. Naar de komme i Fængslet, blive de vante til det, som de ikke tidligere have været vante til, og navnlig, naar de blive anvendte hos Private, som i Reglen ere dygtige og vel ansete Mænd, faae de, under denne Prøve, en Dygtighed og en Lyft til at arbejde, som de ikke før havde, og naar de saa senere træde ud og søge Ar-